

இன்று நிலவிவரும் நிலப்பிரபுத்துவக் குடும்பம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியக் குடும்பம் மற்றும் அவற்றின் சிதைவுகளையே வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாகப் பார்த்தல், விளக்குதல் தொடர்கின்றது. சாதாரண மக்களிடம் இப்படிப்பட்ட விளக்கம் இருந்தால் அதைப் போராட்டத்தின் டாக மாற்ற முடியும். ஆனால் சமீப அக்கறையை வெளியிடுபவர்களும் இதன் பாதிப்பில் நீடிக்கின்றனர். புரட்சிக்காக இயங்கும் புரட்சிகரக் கட்சிகளில் கட்டிப் பின்தங்கிய மக்கள் கட்டடங்களாகக் குள் வலை சய்ய சல்கின்றபோது, அங்கு இன்னும் நிலவிவரும் குழமணங்கள் போன்ற அல்லது அதன் எச்சச் சொச்சத்தை அநாகரிகமாகப் பார்ப்பதும், அதன் நல்ல பண்புகளை ஆணாதிக்கச் சமீகக் கண்ணோட்டத்தில் திருத்த முற்படுவது காணமுடிகின்றது.

ஏகாதிபத்தியப் பண்பாட்டினை விமர்சனரீதியாக அணுகும்போது வரமையற்ற புணர்ச்சி விபச்சாரமாக இருப்பதை எதிர்த்துப் போராடும்போது, ஆதி குடும்பத்தின் எச்சச் சொச்சமான நல்ல பண்புகளையும் விபச்சாரமாகப் பார்க்கும் தவறான அரசியல் போக்குகள், பாரிய அரசியல் தவறுகளை வழிநடத்துகின்றது. ஆதி குடும்பங்களின் எச்சச் சொச்சங்களில் நீடிக்கும் பண்ணின் ஜனநாயகத்தைப் புரிந்து கொள்வதும், பாலியல் வக்கிரத்தில் இருந்த வறோட்ட இயற்கையின் தரேவான ஆண் - பண் உறவுகளின் தன்மையைச் சுவீகரித்துக் கொண்டு, அதன் நல்ல பண்புகளை மொத்த சமுதாயத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டியுள்ளது.

இந்த வகையில் புணர்ச்சி மற்றும் குடும்பத்தை ஒட்டி சுருக்கமாகப் பார்க்க ஏங்கலெசின் குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு என்ற மார்க்சிய நூலில் இருந்து இதனை விளக்க முற்படுகின்றனே. இந்த நூல்கள் தொடர்பாகக் கூறும்போது ஏங்கலெசின் நூல் பண்ணிய அபிமானத்தனத்தை வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வு செய்த மிகச் சிறந்த நூலாகும்; இதற்கு ஈடு இணையாக எந்த ஆய்வு நூலும் வெளிவந்து விடவில்லை.

மார்க்சியவாதிகள் தமது கோட்பாடுகள், நடமையகளை இதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு

பெண்ணியத்தை மலேமும் வளர்த்துக்கொடுக்கின்றனர். மனிதனின் தோற்றத்தையும் அதைத் தொடர்ந்து சமுதாயத்தை மீன்று கட்டங்களாக வகுத்து அதற்குள் உட்பிரிவுகளையும் கொண்டே சமீகம் ஆராயப்பட்டது. இந்தப் பிரிவுகள் மனித உழைப்பில் சில கண்டுபிடிப்புகளும் அதையொட்டிய புரட்சியில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுக்கப்பட்டது.

1.காட்டுமிராண்டி நிலை (10 இலட்சம் வருடங்கள் நீடித்தன), (கூழாமணம்)

2.அநாகரிக நிலை (8000 வருடங்கள் கொண்டவை), (இணைமணம்)

3.நாகரிக நிலை (3000 வருடங்கள் கொண்டவை), (ஒருதாரமணம்)

1. காட்டுமிராண்டி நிலை(கூழாமணம்)

அ. கடகைக்கட்டம்

(அண்ணளவாக 100 அல்லது 60 இலட்சம் வருடம் முதல் ஒரு இலட்சம் வருடங்கள் வரை நீடித்த காலம்)

இது மனிதனின் குழந்தைப்பருவம். வளர்ச்சி மற்றும் அரை வளர்ச்சி மண்டலத்தில் வாழ்ந்த மனிதன் மரங்களில் தனது வசிப்பிடத்தைக் கொண்டிருந்தான். பழங்கள், கொட்டை, கிழங்கு போன்றன அவனின் உணவாக இருந்தது. ஓசைச் சீருள்ள பச்சை அமைந்ததே அவனின் சாதனையாகும்; இன்று அப்படி எந்தச் சமீகமும் இல்லை. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்த நிலை நீடித்தது.

ஆ. இடகைக்கட்டம்

(அண்ணளவாக ஒரு இலட்சம் முதல் 35 ஆயிரம் வருடங்கள் வரையிலே பித்தது.)
நெருப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. நீர் சார்ந்த உணவுகளைப் பயன்படுத்த
தொடங்கியதும், அதை நெருப்பைக் கொண்டு உணவாகக் கொடுத்தது. நெருப்பு,
மனிதனைச் சூதந்திரமடையச் செய்தது. கடல் மற்றும் ஆற்றைப் பின்பற்றி மனிதன்
உலகின் பலபரப்புகளை நோக்கி நகர்ந்து பரவமுபிந்தது. கரடும்புரடான பட்டைத் தட்டாத
ஆயுதங்கள், கற்கருவிகள் இக்காலக் கட்டத்தைச் சேர்ந்தவை. இவை எல்லா
கண்டங்களிலும் சிதறிக் கிடப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆயுதங்களை
வட்டைக்குப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் இறச்சியை உண்ணமுபிந்தது.
ஒருக்காலும் இறச்சியை மட்டும் உணவாகக் கொண்ட சமீகம் இருந்ததில்லை.
மூழ்மயமாக உண்ண இறச்சி கிடத்ததில்லை. அதேபோல அதையடையும் வழியும்
மனிதனிடம் இருந்ததில்லை. கிழங்குகளைச் சூடுவது போன்ற வகையில் தாவர
உணவுகளையே சார்ந்து இருந்தல் பித்தது. சனெற்ற நூற்றாண்டில் ஆஸ்திரேலியர்கள்,
போலினீயர்கள் இந்தக் கட்டத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இ. தலகைக் கட்டம்

(;அண்ணளவாக 35 ஆயிரம் முதல் 10 ஆயிரம் வருடங்கள் வரையிலே பித்தது.)
அம்பும் வில்லும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நிலையில் இறச்சி தொடர்ச்சியாகக் கிடத்த
காலத்தகைக் குறிக்கின்றது. கிராமங்களை அமைத்து தங்கும் ஆரம்ப நிலையில்
இக்கட்டம் இருந்தது. மரத்தால் செய்த கலயங்கள், சாமான்கள், நாரிலிருந்து கைவிசால்
பின்னிய துணிகள், நார், நாணல் புல் கொண்டு பின்னிய கட்டைகள், பட்டை
தீட்டப்பட்ட கற்கருவிகள், நெருப்பு, கற்கோடரி கொண்டு மரத்தகைக் குடநெத்து

ஓடம் உருவாக்கிய காலமாகும்;. இவை சனெற்ற நூற்றாண்டில்
மேற்கு அமெரிக்கா சுவெவிந்தியரிடையே தொடர்வதகைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

2. அநாகரிக நிலை (8000 வருடங்கள் பித்தன.) (இணமைணம்)

அ. கடகைக் கட்டம்

மண்; பாண்டம் உருவாக்கிப் பயன்படுத்தியது, கட்டைகள், மரப் பாத் திரம் ஆகியவற்றிற்கு நெருப்பில் எரியாத வகையில் களிமண் பிசியதில் தொடங்குகின்றது. இது அநேகமாக எல்லா இடத்திலும் நிகழ்ந்துள்ளது. இதன் பின்னால் களிமண்ணால் மட்டும் உருவாக்கப்பட்ட மண் பாண்டம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த காலத்தில் தான் கிழக்கு-மேற்கு ஆகிய இரு கண்டங்களுக்கிடையிலான இயற்கை வறோபாடு மனிதனைப் பாதிக்கத் தொடங்குகின்றது. அநாகரிகக் காலத்தில் மிருகங்களைப் பழக்குதல், வளர்த்தல், பயிரிடுதல் ஆகியவை தொடங்குகின்றன. இக்காலத்தில் இயற்கை சார்ந்த வறோபாடுகள் உற்பத்தியின் வறோபாட்டுடன், பண்பாட்டுக் கலாச்சார நடமாட்கைகள் வறோபடத் தொடங்குகின்றது.

ஆ. இடகைக் காலம்

கிழக்குக் கண்டத்தில் மிருகத்தையப் பழக்குவதில் இது தொடங்குகின்றது. இக்காலத்தில் நீர்ப் பாசனத்தின் மீலம் சாகுபடி செய்வது தொடங்கியது. சரியான ஓளி மீலம் சிவ்கற்கள் செய்வதும் அதன் மீலம் கட்டிடம் கட்டுவதும் இக்காலத்தில் தொடங்குகின்றது. ஐரோப்பியர் ஆக்கிரமிப்பு செய்யும் வரையறைக்குக் கண்டத்தில் இந்த நிலையே தொடர்ந்தது. சிவ்விந்தியரை வளையினத்தவர் கண்டுபிடித்தபோது அநாகரிக நிலையின் கடைக் கட்டத்தில் இருந்தனர். உலகின் பல இனங்கள் காலநடை வளர்ப்பு, அதையொட்டிய இடப்பெயர்ச்சிகளை மயேச்சல் நிலம் சார்ந்து நகர்தல் இக்கட்டத்தின் பொதுவான நிலையாக இருந்தது.

இ. தலகைக் கட்டம்

இது இரம்புக் கனியை உருக்குவதில் தொடங்குகின்றது. எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்தல், இலக்கிய ஆவணங்களுக்குப் பயன்படுத்தலுடன் நாகரிக நிலை தோற்றம் பெறுகின்றது. இந்தக் கட்டத்தைக் கிழக்குக் கோளத்தார் மட்டுமே இயற்கையாகக் கருந்தனர். இக்காலத்தில் தான் மாடு இழக்கும் கலப்பை பயன்படுத்தப்பட்டது. இக்காலத்தில் மட்டுமே தேவையான உணவைச் சேகரிக்கவும், இலகுவாக உழுது பயிரிடவும் முடிந்ததால் ஐந்து இலட்சம் மக்களை ஒரு தலைமையின்

கீழ் அணிதிரட்டவும் முடிந்தது.

புணர்ச்சியும் குடும்பமும், சமுதாய வளர்ச்சியின் வறோபட்ட நிலைமைகளில், வறோபட்ட போக்கில் கண்டங்களுக்கும், நாடகங்களுக்கும், சிறுபிரதேசங்களுக்கும் இடையில் கட்ட மாறுபட்டு இருந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சியின் போக்கில் சமுதாய வடிவங்களின் வளர்ச்சிகள் பொதுவாக ஒரே தன்மையான போக்கில் வளர்ச்சி பெற்றது என்பது, மனிதனின் பொதுவான உழைப்பின் மீதான உற்பத்தி முறைகளின் மீது வலிபட்டது. இந்தப் பொதுவான உற்பத்தித் தன்மையில் வலிபட்ட சமுதாய விளைவுகள், உற்பத்தியை வந்தடைந்த இயற்கையின் வறோபாட்டுடன், வறோபட்ட பண்பாட்டுக் கலாச்சாரங்கள் வலிபட்டன.

இந்த இடத்தில் தான் மொழிகட்ட, ஒரு பொருளை வள;வறோ சமூகத்தின் ஊடாக அடையாளப்படுத்துவதன் மூலம் வறோபட்டதாக உருவானது.

சமூக வலையைப் பிரிவினையும், தனிச்சொத்துரிமையும் எந்தக் காலத்தின் ஊடாகச் சமுதாயம் வந்தடைந்த போதும், அவற்றால் உருவான ஆணாதிக் தன்மை வறோபட்ட கலாச்சாரப் பின்னணிகளுடன் பொதுத் தன்மை வாய்ந்ததாக உள்ளது.

இந்த வகையில் புணர்ச்சியையும், குடும்பத்தின் தோற்றத்தையும் ஆராய்வோம்;. சமூகம் கீழ்நிலையில் இருந்து மெல்ல மெல்ல; நிலைக்கு முன்னறோம் போது குடும்பமும் கீழ்நிலை வடிவத்தில் இருந்து மெல்ல நிலைக்கு முன்னறே வளையும். ஆனால் இது நிகழ்வுதில்லை. சனநாயக நிறாண்டிலும், இன்றும் சுவைவிந்தியர் முழுக்கவும், இந்திய ஆதிகுடிகளிலும், தக்காணப் பிரதேசத்திலும், திராவிட மற்றும் தமிழர்கள் மத்தியிலும் இரத்த உறவை (மாமா, மகள், மகன், மருமகன், சித்தப்பா, மாமி, அத்தை, மச்சாள்.....) ஒரே மாதிரியாகக் குறிக்கும் இருநிறுக்கு மறேபட்ட சமூகமும், கடமைகளும் காட்டுமிராண்டி மற்றும் அநாகரிக நிலையில் மாற்றம் இன்றி நிலவியது. இந்தப் போக்கில் மாற்றங்கள் நிகழ்வுது என்பது சாத்தியமற்றதாகவும், குடும்பம் தீவிரமாற்றத்தை அடைந்த நிலைகளில் மட்டுமே மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இதற்கு முற்றிலும் வறோபட்டவடிவம் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ளது. இங்கு ஓரூதார மணத்துக்கு முந்திய இணைக் குடும்பம் அல்லது பெரிய தந்தை வழிக் (சில இடத்தில் தாய் வழிக் குடும்பம்) குடும்பம், பலதார மணவடிவங்களிலே

காணக்கூடியதாக இருந்துள்ளது.

இந்த உறவுமுறைக்கு முன்பு வரலாற்றில் சில குழந்தைகளுக்கு தந்தையர்-தாய்மார் என்ற வடிவம் இருந்துள்ளது. சகோதரன்-சகோதரி உட்பட இவர்கள் தந்தையும் தாயுமாக இருந்துள்ளனர். இந்தமுறை மரபானது குடும்பம் பற்றிய வரையறையைத் தீவிரமாக மறுக்கின்றது. நிலவுகின்ற குடும்பங்களான தனிப்பட்ட ஆணின் பலபெண் மணமுறை, தனிப்பட்ட பெண்ணின் பல ஆண் மணமுறையும், ஒருதார மணமுறையும் மட்டுமே எதார்த்தத்தில் அடையாளம் காண்பதால் இது மட்டுமே நீடித்திருந்தன என மரபுவாதம் விதிந்துரைக்கின்றது. இதைப் பிரதிபலித்து அதிகார அமைப்பும், பண்பாட்டாகக் கலாச்சார, மதவாத விழுமியங்களமைவியும் இவையெனிகழ்கின்றபோது மௌனம் சாதிக்கிற அல்லது அதை ஒழுக்கதற்குக் கருவிகளாகித் தண்டனக்கருவிகளாகுகின்றது.

ஆனால் பரிவீகச் சமூகத்தில் ஆண்கள் பல மனவி முறையையும், பெண்கள் பல கணவன் முறையையும் கொண்டிருந்தனர். இங்கு குழந்தைகள் பொதுவில் இருந்தனர். குழந்தைக்குத் தந்தையையார் எனத் தெரியாது, ஆனால் தாயைத் தெரிந்திருந்தது. இந்தக் குடும்பத்தில் தொடங்கிய பல பாய்ச்சலின் தொடர்ச்சியில் தான் இன்று உள்ள ஒருதாரக் குடும்ப அமைப்பு உருவானது. பொதுவான மணம் என்ற விரிந்த வட்டம் சூருங்கி ஒரு ஜோடி என்ற நிலைக்கு இன்று சூருங்கியுள்ளது.

இந்த நிலைக்கு முந்திய ஆதி சமுதாயத்தில் வரையறைபுணர்ச்சி நிகழ்ந்தது. இங்கு ஒவ்வொரு பெண்ணும், ஒவ்வொரு ஆணும் சம அளவில் ஒருவருக்கு ஒருவர் சொந்தமாக இருந்தனர். இந்த விடயத்தை மறுப்பதும், இந்த அவமானத்தில் இருந்து இன்றைய ஒழுகக் கவாதிகள் வளிவரவும், இதை மறுப்பதில் அனாதைத் து அதிகார வடிவங்களையும் கையாள்பிபின்றி கவில்லை.

இதை மறுக்க மிருகங்களை ஆதாரப்படுத்துவது பொதுவான பண்பாகியது. ஆனால் மிருகங்களின் வரையறைபுணர்ச்சிகூட அவைகளின் கீழ்நிலைக் கட்டத்திற்குரியது. ஆதிகால வாழ்க்கைக்கான ஆதாரத்தை முழுமையில் நிறுவ முடியவில்லை.

முதுகலெம்பு மிருகங்களின் நீண்ட ஜோடி வாழ்க்கையை அதன் உடல் கஹுகளில் இருந்து விளக்கமுடியும். பண்பற்றவை அடக்காகும் காலத்தில் ஜோடி அவசியமாகின்றது. பறவையினத்தகைக் கொண்டு மனித இனத்தனை நிரூபிக்க முயல்வது தவறானது. ஏனெனின் மனிதன் பறவையினத்தில் இருந்து தோன்றவில்லை.

மிருக இனத்தை எடுத்துத் தால் அவற்றில் அனதத்து வடிவங்களும் இருப்பதை நாம் காணமுடியும். ஆனால் பல கணவன் முறை மட்டும் கிடையாது. எம் நெருங்கிய நான்கு வகை குரங்கு இனத்தில் கட்ட எல்லா வடிவ இணைவுகளும் காணப்படுகின்றன. மிருகத்திலும் பாரக்க மந்தை உன்னதமான சமீகக் குழுவாக இருப்பதால் அதற்குள் குடும்பத்தகைக் கொண்டுள்ளது போல் தெரிகின்றது. குடும்பமும் மந்தையும் நேர் எதிர் முரண்பாட்டில் காணப்படுகின்றது. மந்தை எண்ணிக்கையால் வளர்ந்தால் குடும்பம் சூரங்குகுகின்றது. குடும்பம் பெருத்தால் மந்தை எண்ணிக்கையால் சூரங்குகுகின்றது. புணர்ச்சி காலத்தில் ஆண் மந்தைகளில் இருக்கும் பொறாமலை கட்டி வாழும் மந்தையைக் கட்டுத்தளர்ச்சி செய்கின்றது அல்லது தற்காலிகமாகக் கலநந்து விடுகின்றது. அதாவது புணர்ச்சி எங்கே இருக்கமாக இருக்கின்றதோ அங்கே மந்தைகள் அருகி விடுகின்றன. எங்கே புணர்ச்சி சூயடேசையாக அல்லது பலதார மண நிகழ்வாக, விதியாக இருக்கின்றதோ அங்கே இயல்பாகவே மந்தை சேர்ந்து இருக்கின்றது. இதனால் தான் மந்தையாகச் சேர்ந்து வாழும் பறவை இனத்தை காண்பது அரிது. ஆனால் மிருகத்தில் மந்தையாகச் சேர்ந்து வாழ்வதகைக் காணமுடிகின்றது.

உயர்ந்த, முதுகலெம்பு உள்ள பாலட்டி மிருகத்தில் பலதாரமணம், இணைமணம் ஆகிய இரண்டுவடிவங்களே இருக்கின்றன. இவ்விரண்டு வடிவத்திலும் ஓரே வயது வந்த ஆண் - ஓரே கணவர்தான் அனுமதிக் கப்பட முடியும். ஆணின் பொறாமலை குடும்பத்தின் பந்தத்தையும் சச்சரவாகுகுள்ளாகுகுகின்றது. இது புணர்ச்சிக் காலத்தில் கலநதும், மற்றைய நிலையில் சேர்ந்தும் வாழ்வது முக்கியமான விடயமாகிவிடுகின்றது.

இன்றுள்ள மிருகக் குடும்பத்துக்கும், ஆதிகால மனிதக் குடும்பத்துக்கும் இவ்வை பொருத்தமற்றவை என்பதைக் காட்டுகின்றது. ஏனெனின் இன்று இருக்கும் மிருகக் குடும்பத்தை விட ஏதோ ஒரு குடும்பம் அல்லது அது பற்றி எதுவும் தெரியாத நிலையில் மட்டும் மிருகத்தில் இருந்து தோன்றி கொண்டிருந்த மனிதன் முன்னால் இருந்ததை நிறுவுகின்றது.

மனிதக் குரங்கில் இருந்து மாறும் சமீக வடிவத்தன்மையில் சொந்தக் குழந்தையைத்

தாய் நீண்ட சொந்தப் பராமரிப்பினிடாகப் பாதுகாக்கும் வடிவம், மனிதனாக மாறிய படிமத்தில் முக்கியமான கட்டப்பங்கை ஆற்றியது. இயற்கையில் குரங்கில் இருந்து தோன்றிய மனிதனுக்கு உயிர்வாழ்வதே போராட்டமாக இருந்தது. உணவதைத் தேடவும், மற்றைய விலங்குகளில் இருந்து தப்பி வாழவும் ஒருதாரமணக் குடும்பங்கள் சாத்தியமற்றதாகவே இருந்ததை நிரூபிக்கின்றது. கட்டமாக வாழ்தல், எதிரியை ஒன்றாக எதிர்கொள்ளல் என்பவற்றைச் சாதிக்க புணர்ச்சியில் வரமொழையைற்ற நிலை அவசியமாக அடையக்கூடியதாக விளங்கியது. எல்லா ஆண்களும் எல்லாப் பெண்களுக்கும், எல்லாப் பெண்களும் எல்லா ஆண்களுக்கும் சொந்தமாக இருந்தனர். இது மட்டும் தான் இயற்கையில் மனிதன் தன்னையிலை நிறுத்திக் கொள்ளவும், பாதுகாக்கவும் இருந்த ஒரே நிகழ்வுதனையாகும்.

இங்கு இன்றும், மாறிவந்த சமீக நிலைமைகளில் நிலவிய ஒழுக்கங்கள், கட்டப்பாட்கள் எதுவும் அன்று இருந்ததில்லை. ஆணின் பொறாமலை போன்றன அற்ற காலம்; பொறாமலை உணர்ச்சி பிந்திய சமீகங்களின் ஒருவடிவம்; பலவீன சமீகத்தில் சினே நிறநாண்டில் நிலவிய தந்தை மகள் உறவும், தாய் மகன் உறவும், சகோதர சகோதரி உறவும் இதன் எச்சங்கள். இதன் முறைகடோன புணர்ச்சி வடிவம் என்பது இன்றைய ஒழுக்கத்தின், கவேலத்தின் கண்டிப்பாக நிலவிய போதும், பல நாட்களில் அவை சமுதாயத்தின் ஒழுக்கமாக இருந்தது. இக்காலத்தில் தனித்தனி ஜோடிகள் சேர்ந்திருப்பதை இந்த வரமொழையைற்ற புணர்ச்சி வடிவம் தடுத்துவிடவில்லை.

இதற்கான முக்கிய இலக்கிய ஆதாரங்களாக இந்தியாவில் முன்பு பல பாகத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் நிலைபற்றிய ஒரு கி.பி. 3-ஆம் 4-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நூல் தனிவாக் குகின்றது. இராகுல சாங்கிருத்தியாயன் புதைபொருள் அகழ்வில் தானே கண்டெடுத்த 3-ஆம் 4-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 1600 செங்கட்டிகளில் வசைலி மொழியில் எழுதப்பட்ட செங்கல் நூல், பெண்கள் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பாத் திரத்தை வரலாற்று ஆவணமாக கியுள்ளது. இந்தச் செங்கல் நூல் பாடனா மிய சியத்தில் தற்போது உள்ளது. இந்த நூலில் பலவீன மக்கள் கட்டத்தின் திருமண முறைகள் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. வரமொழையைற்ற புணர்ச்சி முதல் இணைக்குடும்பம் மற்றும் ஒருதாரமணம் பற்றிக் கட்ட பெண்கள் விவாதிப்பதையும், பெண்கள் யுத்தத்திலும் சமீக இயக்கத்திலும் பங்குபெற்றல் மற்றும் கல்வி கற்றல் என்பவ் ஆதாரப்பர்வமான வரலாற்று ஆவணத்தையப் பதிவாக கியுள்ளது.

பெண்ணியம் பற்றிய போராட்டத்தில் ஆணியத்துக்கு எதிராக இந்தச் செங்கல் நூல் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கோலோச்சியுள்ள ஆணாதிகம், சாதி அடக்குமுறைகள், தனிச்சொத்துரிமையை மறுத்துப் போராட்ட, அதில் மாறிவந்த பலவீன சமீகங்களைப் பற்றிய வரலாற்று உண்மை ஆவணம், போராட்டம் மக்களுக்கும் கிடத்தைப் பொக்கிஷமாகும். ஆனால் இன்றைய போராட்டத்தில் இந்த நூல் ஆதாரத்துக்குக் கட்ட

பயன்படுத்துவதில் புத்திஜீவிகள் மறுப்பது இராகுல சாங்கிருத்தியாயன் ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டாகப் போராடியதும், பார்ப்பனிய, ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதார அமைப்பைத் தலைக்ழாக்கும் கோட்பாட்டு ஆதாரங்கள், நடமாற்றையில் தகர்ந்து விடக்கூடாது என்பதாலுமே.

பைபிளை எடுத்து ஆராயும்போது நமக்கு இதையொட்டி அக்காலத்துக்கு முந்திய சமீபத்தின் சில தொடர்ச்சிகளை இனம் காணமுடியும். மத் 1.22-23, இசை 7.14 இல், "கன்னி கருத்தாங்கி ஒரு மகனைப் பெற்றெடுப்பாள்" இயசேவின் தாய் கன்னியாகவே திருமணத்துக்கு வளியில் கழந்தையைப் பெற்று எடுத்தாள். அதுபோல ஐந்து தலையாயமாக இயசேவின் பரம்பரை திருமணத்துக்கு வளியில் வாழ்ந்ததைக் காட்டுவதுடன் அவை தாய் வழியாக அடையாளம் காண்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அவ்வாறு பண்களும் மத். 1.1-17 இல், முறையே தாமார் 1.3, ராகாபு, ரீத்து 1.5, பாத்தசபோ 1.6, மரியாள் 1.16 என அடையாளம் காட்டப்படும் அதேநேரம், ஆணை அடிப்படையாகக் கொண்டு பணை வழியில் மாறுபட்ட இயசேவின் கால பாலியல் நடத்தைக்கு மாறிவந்ததைக் காட்டுகின்றது. அக்காலத்தில் பண்கள் திருமணத்துக்குப் புறம்பாகவும் கழந்தைகளைப் பெற்றதையும், வாழ்ந்ததையும், சமீப அங்கீகாரத்தைக் கொண்டிருந்ததையும் காட்டுகின்றது.

இன்று மறுவாசிப்பு என்ற பெயரில் ஆணாதிகத்தத்தைச் சீர்திருத்திக் காட்ட முனையும் அனதத்து வாசிப்புகளும் (இங்கு மறுவாசிப்பு என்பதைத் தொடக்கி அதை அமால் செய்வதே பிற்போக்கு வர்க்கம்தான். அது கடந்தகால அனதத்து மனிதவிரோதத்தையும் மறுவாசிப்பின் பின் நியாயப்படுத்துகின்றது. அக்காலமற்றும் நிகழ்காலத்துக்கயூரிய மனித நடத்தைகளையும், ஒழுகத்தையும் கலந்து உருவான பிற்போக்குச் சிந்தனைகளை, நிகழ்காலத்துக்கே உரிய சமீப நலன்களை முன்னிறுத்தி மறுவாசிப்பு செய்கின்றனர். இன்று பைபிளை ஜெகோவா முதல் அனதத்து மதப்பிரிவும் இதனைச் செய்கின்றது. அத்துடன் களேவிகள், நீங்கள் விளக்க முடியுமா, எடுக்கோள்களையும் கூட வாசகர்கள்கு முன் வைப்பதன் மூலம் தீவிரப்பின்னவீனத்துவவாதிகள் ஆகின்றனர். (பார்க்க: தமிழ் வளியீடான ஜெகோவாவின் ~விழித்திழை| சஞ்சிகைகளை) இயசேவைப் பண்ணின் நண்பராகக் காட்ட முனையின்றன.

ஆனால் இயசேவின் சிந்தனையால் உருவான கிறிஸ்தவ மதம், பண்ணின் கன்னியற்ற வாழ்க்கையில் கழந்தை பெறுவது முதல் ஒருதார மணத்தின் அனதத்து மீறலுக்கும், சிலுவையில் அறந்தது, நெருப்புக்கு இரையாக்கிய பண்களின் எண்ணிக்கை வரலாறு ஆவணமாகி விடவில்லை. அந்தளவுக்கு எண்ண முடியாதது. கிறிஸ்துவின் பிறந்த காலங்களில் பணை தனது உரிமையை இழந்துவந்ததைக் காட்டுகின்றது. மதத்தின் மூலம் ஆணாதிக ஆதிகத்தைக் கொண்டு பண்ணை அடக்கியாள், தத்துவப் பலத்தை ஆணுக்கு வழங்கியதன் நாம் எல்லா மக்களினத்திலும் காணமுடியும்.

முறையற்ற உறவு என்று ஆணாதிக்கம் வரையறுத்ததுக்கு மாறாக அக்காலம் இருந்ததை மலேம ஆதாரமாகப் பார்ப்போம்;. ஆதி.38 இல், கணானியப்பெண் தாமார் வமோர் வசியுரூபப்பிண்டு தன்கணவனின் தந்தையாகிய யிதாவிடம் உறவு கொண்டு இருவரைப் பற்றி எழுத தாள். ரீதது 4.13-22 இல், மோவாபியர் இனத்தசைச் சார்ந்தவளான ரீதது இஸ்ராயலேன் உடன் உறவு கொண்டு பிள்ளை பற்றாள். சாமு. 11-12 இல், எத்தயைனான உரியாவின் மனைவி பசொபே தாவீ தோடும் உறவு கொண்டு பிள்ளை பற்றாள். இந்த உறவுகளின் வழியில் தான் இயசேசுவின் பரம்பரை உருவானது. இயசேசுவின் சொந்தத் தாய்கன்னியாகப் பற்று எழுத்த நிலைக்கு ஆணாதிக்க விளக்கத்தினை, மத்தின் ஊடாகக் காட்டியே ஆணாதிக்க ஒருதார மணத்தை உருவாக்க முயிந்தது. லீக். 1.37 இல், "கடவுளால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை" என்று கிறி இயசேசுவின் படைப்பை இறைவனின் செயலால் கன்னி வழியில் நிறைவேற்றியதாகக் காட்டமுன்கின்றது பைபிள்.

இயசேசுவின் தாய்குடும்பமல்லாத வழியில் குழந்தை பற்றதலை லீக். 1.34-38 இல், மரியாள் தீதரிடம் ~இது எங்ஙனம் ஆகும்? நானோ, கணவனை அறியனே | என்றாள். அதற்கு வானத்தீதர், "பரிசுத்த ஆவி உமமீ து வருவார் உன்னதரின் வல்லமை உமமீ து நிழலிடும். ஆதலின் பிறக்கும் திருக்குழந்தை கடவுளாய் மகன் எனப்படும்;. இதோ, உம் உறவினளான எலிசபெதும் முதிர்ந்த வயதில் ஒரு மகனைக் கருத்தரித்திருக்கிறாள். மலடி எனப்படும் அவளுக்கு இது ஆறாம் மாதம். ஏனெனின் கடவுளால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை."14 இந்தக் கிறிஸ்தின் பின் நாம் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதை அப்பட்டமாகக் காட்டுகின்றது. அன்று பெண் பிள்ளையைப் பெறாவிட்டால் அவள் மலடிதான். இங்கு ஆண் மலடாக இருப்பான் என்பது அறிவியலுக்குப் புறம்பானதாக இருந்தது. ஆணுக்கும் குழந்தைக்கும் உள்ள தொடர்பு அறியப்படவில்லை. இதில் இருந்தே எலிசபெத கருத்தரித்ததை இறைவனின் செயலாக மதிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் எலிசபெத வேறே ஆண் டாக அக்குழந்தையைப் பற்றாள் என்ற உண்மையை மறைக்க பிந்திய காலத்தில் எழுதப்பட்ட பைபிள், இறைவனைப் பொறுப்பாக்கி பெண்ணின் ஒழுகத்தைக் கோருகின்றது. இப்படித் தான் இயசேசுவின் தாய்கன்னியில் கருத்தரிப்புக்கும் விளக்க வேண்டியதாகின்றது.

இன்று ஒரு கன்னி திருமணம் செய்யாமல் கருத்தரித்தால் அதை இறைவனின் செயல் என்று கிறிஸ்தின் இந்த உலகம் நம்புமா? இல்லையே, அப்பெண் சமீகத்தால் பழிவாங்கப்படுவது கடந்த நிகழ் கால வரலாறாகவுள்ளது. கடந்த வரலாற்றில் மனிதப் பாலியல் நடத்தை சார்ந்த பொதுவான திருமணத்துக்குப் புறம்பான பாலியல் உறவுகளையும், குழந்தை பிறப்பையும் இறைவனின் அற்புதமாகச் சித்தரித்துக் காட்டுவதன் ஊடாக இன்றைய மீறலை ஒழுகக் மீறலாகக் காட்டி பெண்ணைத் தண்பிக் சமீகத்தால் முடிகின்றது. ஆணின் இனப்பெருக்கத் தொடர்பு திரிந்திருக்காத சமீகத்தில், பெண், பிள்ளை பெறாத நிலையில், அவளை மலடியாகச்

சமீகம் இனம் கண்டது. அத்துடன் தாய் வழியில் குழந்தை அடையாளம் காணப்பட்டது. இதில் இருந்து தனிச் சொத்துரிமை சார்ந்து ஆணாதிகம் பலம் பெற்றபோது பெண் வழி அடையாளம் காண்பது மறுக்கப்பட்டது, சொத்துக்களின் தொடர்ச்சியைப் பேண விரும்பி ஆண் வழியில் குழந்தையை அடையாளம் காண, தந்தையின் பெயரைப் பயன்படுத்த வாரிசு சொத்துரிமையைக் கோரியது. தந்தையின் பெயரைக் குழந்தையின் அடையாளமாகக் காட்டிய காலத்தில், ஆண் விந்தின் செயல்பாட்டைப் பலவிதமான வகையில் குழந்தை உருவாக்கத்தில் புரியப்பட்டது. அதாவது ஒருதார மணம் ஆண் - பெண் புணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்திய நிலையில், பாலியல் உறவு கொள்ளாத பெண் தாய்மையை அடையாததை அனுபவரீதியாக அவதானித்த சமீகம் ஆணின் பங்கை ஊகிக்க முடிந்தது. பெண் விந்து பகிரங்கமாகச் சூரப்பது கண்ணுக்குத் தெரியாத நிலையில், ஆணின் விந்து பகிரங்கமாகத் தெரிந்த நிலையில் சில சமீகத்தில் ஆணின் விந்தைப் பெண் அடக்காததே குழந்தை பிறக்கின்றது என்று அனுபவரீதியாக மற்றையை உயிரினம் மீதான அவதானத்தில் இருந்து விளக்கங்கள் உருவானது.

கீழ் விவாதித்துள்ள பிறிதோர் பகுதியில் பெண்ணின் மாதவிடாய் இரத்தத்தில் ஆணின் விந்து உறையும் ஒரு ஊடகமாகக் குழந்தை உண்டாகின்றது என்ற எட்கோளே, அன்றைய அறிவுத்துறையின் விளக்கமாகியது. புறச் சூற்றுச்சீழலில் எது எதார்த்தமாக உள்ளதோ அதை ஒட்டிய மனிதவிளக்கமே குழந்தை உருவாக்கத்தில் இருந்தது. இதன் மீலம் தந்தை வழிப் பெயர் குழந்தை மீதான உரிமையை உறுதி செய்யக் கையாளப்பட்டது. ஒரு குழந்தையின் தாய் அப்பட்டமான மறுக்க முடியாத எதார்த்தமாக இருந்தது. ஆனால் தந்தையின் தனிச் சொத்துரிமை ஊடாகச் சமீக ஆதிக்கத்தை அடையாளம் காட்ட, குழந்தையின் பெயர் உரிமையைத் தனதாகக் கிப் பெண்ணை அடக்கியாண்டது, ஆள்கின்றது.

இதன் தொடர்ச்சியில் பெண்கள் கன்னியாக அதாவது தந்தையின்றி, அது யார் என்று தெரியாத ஆணுடன் பிள்ளை பெறுவதை இறவைனின் செயலாகப் பைபிள் வரூணித்து, பதிப்படியாகப் பெண்ணின் பாலியல் சூதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்தது. இதுதான் பாண்டவர் கதையில் கூந்திக்கும் நடந்தது. அந்தவகையில் ஆதி. 17.15-22 இல், தோண்ணுறு வயுதான் சாராள இறவைன் அருளால் குழந்தையைப் பெற்றாள் என்கிறது. லக் 1.5-10 இல், மலடியான எலிசபெத்து கடவுள் அருளால் குழந்தை பெற்றாள் என்கிறது.

லக் 1.28-38 இல், கணவனை அறியாத மரியாள் குழந்தையைப் பெறுகிறாள். இப்படி பைபிளில் பெண்ணின் பாலியல் சூதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த, இறவைனின் அருளால் குழந்தை உதிப்பதாகச் சமீகத்தை நம்ப வகைகின்றது. இதன் மீலம் இயசேசுவின் பிறப்பை ஆணாதிக வழியில் தாய்மையாகக் கவும், பெண்களின் பாலியல் சூதந்திரத்தை ஒழுக்க மீறலாக்கவும் பைபிளால் காட்ட முடிந்தது. இது எல்லா மதத்தையும் போலவும் அன்றைய பெண்ணின் பாலியல் சூதந்திரத்தை (இது இன்றைய பாலியல் ஒழுக்க மீறல்கள்) இறவைனின் செயலாகக் கியதன் மீலம் இதனை விதிவிலக்காகக் கி வரலாற்றைத் திரித்து, நிகழ் காலப் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தை அத்து மீறலாக்குவதன் சாத்தியமாக் கியது.

3. ஐந்தாம் பருவம்

அ. இரத்த உறவாக் குடும்பம்

இதுவே குடும்பத்தின் முதல் கட்டமாகும். அதாவது இருந்து வந்த வரமொன்றைப் புணர்ச்சியைத் தடுத்து தலமொன்றைக் குடும்பங்கள் தோன்றின. அதாவது பட்டன் - பட்டி, தாய் - தந்தை, மகள் - மகன், பேரன்கள் - பேத்திகள் என்ற தலமொன்றை பிரிவாதான் குடும்பத்தின் பிரிவாகியது. இருந்து வந்த தலமொன்றை கடந்த புணர்ச்சிக்குப் பதிலாக, சகல பட்டன் - பட்டியும் பரஸ்பரம் கணவன் - மனைவியாகவும், சகல தாய் - தந்தையும் பரஸ்பரம் கணவன் - மனைவியாகவும், இது போன்று மகள் - மகன் பரஸ்பரம் கணவன் - மனைவியாகவும், பேரன்கள் - பேத்திகள் தமக்கிடையில் கணவன் - மனைவியாகவும் உறவு கொள்ள வரையறுத்த குடும்பமே முதல் குடும்பமாகும். இது சந்ததி கடந்த பாலுறவைத் திட்டவாட்டமாகத் தடுத்த கட்டத்தை உள்ளடக்கி ஆண்களாகும் பெண்களாகும் இடையில் புணர்ச்சியை அடப்படயாகக் கொண்ட குடும்பமாக இருந்தது. இதன் மறுத்த ஒழுக்கவாதிகளின், சனென்ற நிறாண்டு வாதங்களின் போது இதுதான் அக்காலத்துக்கே உரிய ஒழுக்கமாக இருந்தது என ஏங்கலெஸ் எழுதினார். அத்துடன் நோர்வேமற்றும் நாட்களில் புராணங்களில் இதையொட்டிய ஆதாரங்களைச் சூட்டிக் காட்டினார். சகோதர - சகோதரிகளாக இருந்த ஓரே காரணத்தால் அவர்கள் அனைவரும் பரஸ்பரம் கணவன் - மனைவியாக இருப்பது அன்றைய குடும்பமாக, ஒழுக்கமாக இருந்தது.

4. ஐந்தாம் பருவம்

இக்; குடும்ப அமைப்பு இரத்த உறவாக் குடும்பத்தில் இருந்து அடுத்தகட்ட மன்னேற்றமாக இருந்தது. இந்தக் குடும்ப அமைப்பு சகோதர - சகோதரிகளுக்கு இடையில் திட்டவாட்டமாகப் புணர்ச்சியை விலக்கியதில் இருந்து தொடங்குகின்றது. இது தனிப்பட்ட நபர்களாகும் இடையில் தொடங்கி, பதிப்படியாக பொதுவிதியாக மாறிச் சனென்றது. இது பதிப்படியாக ஒன்றுவிட்ட, இரண்டுவிட்ட, மூன்று விட்ட... சகோதர - சகோதரிகளுக்கு இடையிலும் புணர்ச்சியைத் தடுத்தது. இது இயற்கையின் நியதியாக இருந்ததுடன், இதனைக் கைவிட்ட மக்கள் கட்டம் வகைமாக மன்னேற்றத்தை அடைந்தன. இதன் வளர்ச்சி காலத்தை உருவாக்கி நிரப்பித்தது. ஆதிகாலப் பொதுக்

குடும்ப நிர்வாகம் அநாகரிக நிலையின் இடக்காலத்தின் கட்சிக் கட்டம் வரையிலும் பித்தது. இந்தக் குடும்ப அலகு தனது உச்ச எல்லையை ஒட்டி சில தலையெழைக்குப் பிளவு ஏற்பட்டது.

ஒரு தாய் வயிற்றுக்குழந்தைகள் உடலுறவு கொள்வது முறையல்ல என்ற கருத்து தோன்றிய உடன் பழைய குடும்பச் சமீகங்கள் பிரிந்து புதிய சமீகங்கள் உருவாவதை ஊக்குவித்தது. சகோதரிகள் அமைந்த குழு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குழு ஒரு குடும்பச் சமீகத்தின் மீலக்கருவானது. அதேநேரம் அவர்களிடம் கட்டப் பிறந்த சகோதரர்கள் இன்னொரு குடும்பச் சமீகத்துக்கு மீலக்கருவாக அமைந்தனர். இது இரத்த உறவுக்கு குடும்பத்திலும் வளியிலும் பொதுவாக இருந்தது. இங்கு பொதுவான கணவனும் பொதுவான மனைவிகளும் என்ற நிலையிலேயே இருந்தனர். இங்கு இக்கணவர்தான் சகோதரராக இருப்பதில்லை. மாறாக அபிமானவா அதுவது பங்காளி - கட்டாளி என்று அழைத்துக் கொண்டனர். இதையே போல் பண்களும் அழைத்துக் கொண்டனர். இதுவே குடும்ப அமைப்பின் மீலச் சிறப்பான வடிவமாகும்; அதாவது முன்பு சகோதர - சகோதரிகளாக இருந்தும் உடலுறவு கொண்டது மாறி, இதற்கு இடையில் உறவு விலக்கப்பட்டது, தாய் வயிற்றுக்கு வளியில் குடும்பம் தோற்றம் பெற்றது. இங்கு புணர்ச்சி என்பது ஆண் - பெண் கட்டத்திற்குள் பொதுவில் இருந்தது.

இந்த வடிவத்தில் ஏற்பட்ட திரிபே ஆண் - பெண் தோற்றத்தின் மூலில் உருவாக்கியது. குறிப்பிட்ட குடும்ப வட்டத்துக்குள் எல்லாக் கணவனும், மனைவிகளும் இடையில் இருந்த பொது உறவில், மனைவியின் கட்டப் பிறந்த சகோதரரும் பிற தாய் வயிற்றுச் சகோதரரும் விலக்கப்பட்ட அதேநேரம், கணவர்தான் சகோதரிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டது.

இந்தக் குடும்பத்தில் என் அம்மாவின் உடைய சகோதரிகளின் (சித்தி) குழந்தைகளும், என் அப்பாவின் உடைய சகோதரர்களின் (சித்தப்பா) குழந்தைகளும் எனக்குச் சகோதர - சகோதரியாக இருந்தனர். ஆனால் என் அம்மாவின் உடைய சகோதரர்களின் (மாமா) குழந்தைகளும், என் அப்பாவின் உடைய சகோதரிகளின் (அத்தை) குழந்தைகளும் அவர்களுக்கு மருமகள், மருமகன் ஆகியதால்; எனக்கு ஒன்றுவிட்ட சகோதர - சகோதரியாவர்.

இங்கு என் தாயாரின் உடைய சகோதரிகளின் (சித்தி) கணவர்கள் அனைவரும் என் தாயின் கணவராக இருக்க, என் தந்தையின் உடைய சகோதரர்களின் (சித்தப்பா) மனைவியர் என்

தந்தையின் மனவியாக நடமுறையில் இல்லாவிட்டாலும் உரிமைப்படியாக இருக்க, பொதுவான சகோதர - சகோதரிகளுக்கு இடையில் இருந்த தடையை இரண்டாக்கியது. இது ஒன்றுவிட்ட சகோதர - சகோதரிகளை வகைப்படுத்துவதில் இரண்டாக்கியது. இது மூன்று போல் சிலரைச் சகோதர - சகோதரியாகத் தொடர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ள, சிலரை மருமகள், மருமகன் என்ற புதிய சமுதாயப் பிரிவை உருவாக்கியது. இவர்கள் மூன்று போல் சகோதர - சகோதரியாக இருக்க முடியாது போனது. இவர்களுக்குப் பொதுவான தாய் - தந்தை என்ற பொதுவான பெற்றோர் என்ற வடிவம் இருக்கமுடியாது போனது. இந்த மருமகன், மருமகளை அடையாளப்படுத்தலே வரலாற்றில் ஆண் - பெண் என்ற தாயாதிகள் என்ற வகுப்பு அவசியமாகியது. இதுவரை பொதுவான ஆண் - பெண் என்ற பூணர்ச்சியில் சிலருக்கு ஏற்படுத்திய விலக்கு, ஆண் - பெண் உருவாக்கத்துக்கு வித்திட்டது. இது முந்திய கட்டும்ப அமைப்பில் அர்த்தமற்று இருந்தது.

இன்று இலங்கைத் தமிழரிடத்தில் இந்த விலக்கு இருப்பதும், அவர்களுக்கு இடையில் திருமணம் ஏற்றுக்கொள்வதை, எமது இரத்த உறவு கட்டும்ப அமைப்பில் எதார்த்தமாக உள்ளது. இது மச்சாள், மச்சானாக எனக்கும் எனது பெற்றோருக்கு மருமகள், மருமகன் உறவு இருப்பதும் காணமுடிகின்றது. இதனைக் கவலமான சகோதர - சகோதரி உறவாக ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவ ஓரூதாரமணப் பார்வையில் இருந்து கொச்சைப்படுத்துவதும் நிகழ்ந்து வந்தது.

ஆனால் ஐரோப்பாவில் இதையொத்த வடிவங்கள் இருந்ததைச் சீஸர் கஹியுள்ளார். அநாகரிக இடத்தை காலத்தில் பிரிட்டானியர்கள் பதது, பன்னிரண்டு பரீதமது மனவியைப் பொதுவில் அனுபவித்ததையும், சகோதர - சகோதரிகள் சரேந்து அல்லது பெற்றோர்களும் அவர்களின் குழந்தைகளும் சரேந்து அனுபவித்ததைச் சீஸர் கஹும்போது அது குழமணமாகப் புரிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. இதே நேரம் பததுப் பன்னிரண்டு மகன்களை வதைத் திருக்க அநாகரிகக் காலத்தில் தாய்க்கு முடியவில்லை. ஆனால் அமெரிக்கப் பினலுவா கட்டும்பத்தில் இது சாத்தியமாக இருந்தது. இதுபோல் இந்தியாவில் இருப்பதை இந்திய மக்கள் என்ற நிலைப்படுத்துள்ளது. அதில் "அவர்கள் ஒன்றாகவே" (அதாவது ஆண் - பெண் உறவில்) "கட்டி வாழ்கிறார்கள். பெரிய கட்டடச் சமீகமாக அனகேமாக வரமுறையின்றிக் கட்டி வாழ்கிறார்கள். அவர்களில் இருவர் திருமணமானவர்களாகக் கருதப்பட்டாலும் அந்த பந்தம் பெயரளவில் தான் இருக்கிறது."3

அதர்வ வதேத்தில் "சகோதரனான எமனே! எந்த ஒரு சகோதரனாவது சொந்தச் சகோதரியுடன் சம்போகத்தில் ஈடுபடாமல் இருக்கின்றானா? அவ்வாறு ஈடுபடாமல் இருந்தால் அவன் கட்ட சகோதரனே. காமன் என்னவாட்டாவதால் நான் இவ்வாறு கஹுகின்றேன். அதனால் சகோதரா வதரா என்னோடு சம்போகத்தில் ஈடுபடும்" என்று கஹி தந்தை பெற்ற மகளைக் கரப்பினியாக கியதனை அதர்வ வதேம் கஹுகின்றது."10 இது மட்டும்!

ரிக் வதேதத்தில் 4.43.5, 10.85.9.. இல், "இவர்கள் உஷ்சின் சகோதரர்கள்; சரியினின் புதல்வர்கள் சரியினின் மகளான உஷ்சு, அவளுடைய இந்த இரட்டை சகோதரர்களையே கணவர்களாக ஏற்றுக் கொண்டாள்.... சரியினின் குழந்தைகளான எமனுக்கும் யமிக் குமிடையேயுள்ள உறவும்... இவர்களதைத் தவிர சந்திரனுடனும் உறவிறுந்ததாகக் காணலாம். லடெ மக்கள் பிரிவினருடைய சரியப் புதல்விக் கும இரட்டைக் குதிரைக் காரர்களதைத் தவிர வறோரு காதலனும் இருந்தான்."11 சமுதாயத்தில் இவ்வை எல்லாம் கற்பனையான படிமங்கள் சார்ந்த உருவங்கள் அல்ல. மனிதன் தனது கற்பனையை உருவத்தின் மீதான எதார்த்தத்தில் இருந்து படிமானம் ஆகின்ற போது, நிஜ உலகம் அதில் பிரதிபலிக்கின்றது. சகோதர - சகோதரி உறவுகள், பல கணவன் முறை போன்றனவற்றை இது தெளிவுபடுத்துகின்றது. இது ஒருதார மணத்தையே மறுக்கின்றது.

கற்பனையான புனைவுகளான பாரதக் கதையில் பல ஆணை ஒரு பெண்ணும் (பல கணவன் முறை), பல பெண்ணை ஒரு ஆணும் வைத்திருந்ததை எதிர்ப்பிணி காலாகாலமாகக் கிறிய போதும் சரி, பழைய சிறப்பங்களில் கட்டமான புணர்ச்சிகளும் பதிவாகியுள்ள நிலை பழைய சமுதாயத்தின் எச்சங்களையோகும்;. இன்றும் கட்ட இந்தியாவில் மகள் அம்மாவின் தம்பியதை (தாய்மாமன்) திருமணம் செய்வதும், ஒரு ஆண் ஒரு குடும்பத்தில் மத்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் போது, அப்பெண்ணின் சகோதரிகள் மீதான ஆணின் உரிமை பலவழிகளில் இன்றும் நிலவுகின்றது. மனைவி இறந்தால் மற்றைய சகோதரியை மணப்பது, மனைவி பிள்ளை பிறைந்துக் குத்தாய் வீட்டு சனோல தங்கை அந்த இடத்தை நிரப்புவது, மகனின் மனைவியிடம் தந்தை பாலியல் நோக்கில் அணுகுவது..... எனப் பலவழிக் குகள் முந்தைய எச்சத்தின் தொடர்ச்சியுடன், ஒருதாரமணத்தின் இறுக்கத்துக்குள்ளும், கண்டும் காணாமல் அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் போக்கு ஆண் சார்ந்த தளத்தில் மட்டும் ஆணாதிக்கம் சார்ந்து கோரப்படுகின்றது. இது பெண்ணுக்குச் சாதியமில்லை.

புனலுவா குடும்பத்தில் இருந்தே குலங்கள் தோற்றம் பெற்றன. குழுக் குடும்பத்தில் குழந்தையின் தந்தையார் என்று எப்போதும் தெரிந்திருப்பதில்லை. ஆனால் எல்லாக் குழந்தைக்கும் தனது தாய் யார் என்பது திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்திருந்தது. இந்தக் குழுவை நீடித்த அனதையே சமுதாயத்திலும் தாய் வழிமட்டமே மரபு வழியைக் கண்டறியக் கட்டியதாக இருந்ததால் பெண் வழிமட்டமே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. காட்டமிராண்டி மற்றும் அநாகரிகக் கடகை காலகட்டம் முழுவதும் இப்படியே இருந்தது. பரம்பரையை அடையாளம் காணும் வாரிசு உரிமையைத் தாயுரிமை என்று வரையறுக்க முடியும். சொத்துரிமையை அடையாளம் காணும் வாரிசுரிமையைத் தந்தையுரிமையாக வரையறுக்க முடியும். இங்கு தாயுரிமையை இன்றுள்ள ஆண் உரிமைக்கு ஒப்பாக நோக்கக் கூடாது. ஆண் உரிமை என்பது பெண்ணை அடிமையாக்கி பலவடிவத்தில் அழகைக் கப்படுகின்றது. பெண் உரிமை என்பது ஆணை அடிமைப்படுத்துதல் அல்ல. மாறாகப் பெண் ஊடாக வாரிசை அடையாளம் காண்பதும்,

16 / 26

வகையில், அந்த வாழ்க்கை சமீப அங்கீகாரம் பெற்றது. பொருளாதாரக் காரணத்தால் பலதாரமணம் செய்து கொள்வது அநேகமாகக் கிடையாது.

சேர்ந்து வாழும் காலத்தில் கண்டிப்பான கற்பு கோரப்படுகின்றது. அவள் சோரம் போனால் தண்பிக் கப்பட்டாள். ஆனால் இருதரப்பினரும் இலகுவாகத் திருமணத்தை இரத்து செய்யமுடியும்; அப்போது கழந்தைகள் தாய்க்குச் சொந்தமாவார்கள்;.

திருமணத்தில் உறவினருக்கிடையிலான தொடர்ச்சியான விலக்கல் (இரத்த உறவுக்குள்ளான திருமணத்தடை) முடிவில் பலதாரமணத்தை ஒழித்துக் கட்டி, ஒரு தம்பதிகளின் ஜோடியை மட்டும் உருவாக்கியது. அதுவும் கலந்தை விட்டால் திருமணமே இல்லாது போய் விடும்; முன்பு பெண்களுக்குப் பஞ்சம் என்பது இருந்ததில்லை. ஆனால் ஆணாதிக் ப்போக்கு வளர்ச்சி பெற்ற பின் பெண்களுக்குப் பஞ்சம் பொதுவான நிலையாகி விட்டது. இதனால் பெண்ணைக் கடத்திச் செல்வது, விலக்கு வாங்குவது தவிர்க்கமுடியாத விதியாகின்றது. பின்னால் திருமணம் என்பது அவர்கள் அறியாத வகையில் தாய் தீர்மானிப்பதும், பெற்றோருக்குப் பரிசுகளாகக் கொடுப்பதன் மூலம் பெண்ணை அடவைதும் சாத்தியமாகியது. இருந்தபோதும் அவன் அல்லது அவள் இலகுவாகத் திருமணத்தை இரத்து செய்யக் கூடியதாக இருந்தது.

இந்தப் பிரிவுகளின் போது இரு காலத்தைச் சேர்ந்தோர் குறுக்கிட்டது சமாதானப்படுத்த முயல்கின்றனர். இதில் தோற்ற பின்பே திருமணம் இரத்தாகியது. ஆனால் கழந்தை தாய்க்குச் சொந்தமாக இருந்தது. இரவரும் சூதந்திர மனிதராக மீளத் திருமணம் செய்யும் உரிமையைக் கொண்டிருந்தனர்.

தொடர்ந்து சூதந்திரமான திருமணங்கள் செய்யமுடியாத நிலை இருந்தபோதும் பெண்ணின் மதிப்பு குறைந்துவிடவில்லை. இயற்கையில் தந்தையார் எனத் தெரியாத நிலையில் பெண் வழி சமீபத்தில் பெண்ணின் நிலைமலே நோக்கிக் காணப்பட்டது. பெண் வழியில் மட்டும் கழந்தையை அடையாளம் கண்டது என்பது பெண்ணின் மதிப்பைத் தொடர்ந்து பாதுகாத்தது.

பொதுவுடமைக் குடும்பத்தில் பெண்கள் எல்லோரும் ஒரு காலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்க, ஆண்கள் பலவறோ காலத்தில் இருந்து வந்தவராக இருந்தனர். இதுதான்

பெண்கள் எல்லா இடத்திலும் மலேலோங்கியிருந்த எதார்த்தமாகும்.

கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் 40 வட அமெரிக்கக் குழுக்களிடையே ஒருவன் ஒரு மட்டத்த சகோதரியதை திருமணம் செய்யும் அதநேரம், அவளின் இளைய சகோதரிகள் வயதை அடந்த உடன் அவர்களும் அவனுடைய மனைவியாகின்றனர். இது பழையதின் எச்சச் சொச்சம். எமது தமிழ்ச் சமீகத்தில் மனைவி இறக்கும்போது அவள் சகோதரியை மீளத் திருமணம் செய்வது, கணவன் இறக்கும்போது அவன் தம்பியின் மனைவியாவது, மனைவி குழந்தைப் பிறப்புக்குத் தாய் வீட்டு சலெல்லும்போது தங்கையை விட்டுச் சலெவது எல்லாம் இதன் எச்சச் சொச்சங்களே.

சில மக்கள் இனத்தில் சில விழாக்களில் வரமொழையற்ற புணர்ச்சியில் ஈடுபட பல்வோர் இனக் குழுக்கள் திரண்டு வந்ததை ஆதாரப்படுத்துகின்றது. இன்று இந்தியாவின் மத்தியப் பிரதேசத்தில் பஸ்தார் மாவட்டத் தேவகாவன் கிராமத்தில் திருமணம் செய்யாத ஆண்கள் - பெண்கள் குறித்த நாளில் தொடங்கும் விழாவில், உடன் பிறவாதவர்களுடன் மாறி மாறி ஜோடியாகக் கட்டிப் புணருகின்றனர். இங்கு இப்புணர்ச்சி ஜோடிகளுக்கு இடையில் வளிப்படையாக நடப்பதை (30.7.1997) இந்தியா டுடே விவரித்துள்ளது. பார்ப்பனியத் திருமண மந்திரத்தில் பெண்ணை நோக்கி பார்ப்பான் கிறும் போது "நீ இதுவரை இந் திருனாக்கு ஒருநாள் மனைவியாக, பின் தேவர்கள் அனைவருக்கும் மனைவியாகி, பின் எனக்கு மனைவியாகி, இப்பொழுது நான் உன்னை இவனுக்கு மனைவியாகுகிறேன்," 12 என்பதன் பின்னல்லாம் பழைய வரமொழையற்ற புணர்ச்சியின் எச்சச் சொச்சங்களே.

இது பல ஆப்பிரிக்க, இந்தியச் சமீகத்தில் இன்றும் காணப்படுவதுடன், மன்னர்கள் - புரோகிதர்கள் என சமீகத்தின் மலே மட்டப் பிரிவுகள், இததைத் தமது முறை கட்டான செயலுக்குப் பெண்களைப் பழைய வரலாற்றின் தொடர்ச்சியில் பயன்படுத்தினர் என்பதைச் சூட்டுகிறது. அதநேரம் பொது விழாக்களில் வயது பெண்கள் இளையர்களை அனுபவிப்பதற்கும் இவ்விடம் கொடுத்து.

இந்தியச் சமீகத்தில் இவ்விட உரிமையின் வடிவமாக இருந்ததுடன், சனெற்ற நூற்றாண்டு வரகைட்ட இந்த ஆணாதிக் பல்தார உரிமையைப் பாதுகாக்க போராட்டங்களும் நடத்தப்பட்டன.

கி.பி. 1502 இல், இந்தியாவிற்கு வந்திருந்த லீடோவிக் கோல்டி வர்த்தமா என்பவன் கள்ளிக் கோட்டை பார்ப்பனர்கள் பற்றி கிறிய்தில் இருந்து இதைத் துல்லியமாகக் காணமுடியும்.

"இந்த பார்ப்பனர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது தவையானதும், அதே சமயத்தில் மனதுக்கு இனிமையானதும் கூட. நம் மிடையே உள்ள மதக் குழுக்களைப் போல நம்பிக்கையின் முக்கிய ஆட்கள் இவர்கள் தான் என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அரசன் திருமணம் செய்யும் போது மிகவும் மதிப்பும் மரியாதையும் உள்ள இந்தப் பார்ப்பனர்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, தன் மனைவியுடன் மதுவிரவைக் கழிக்க அவரை அனுப்பிவிடுவார்."13

இது போல் ஹாமில்டன் என்ற எழுத்தாளர் எழுதியதில் "சமோரின (ஒரு சமீகப் பிரிவு) திருமணம் செய்யும் போது நம்பு திரியோ அல்லது முதன்மை மதக் குழுவோ மணப்பெண்ணை அனுப்பிவிடும் வரை இவனால் (மணமகனால்) அனுப்பிக்க முடியாது. இவர் (மதக் குழு) விரும்பினால் மீண்டும் இரவுகள் கூட அப்பெண்ணுடன் கழிக்கலாம். ஏனெனின் அப்பெண்ணின் திருமண இரவில் முதல் கணிகள் அவள் வணங்கும் கடவுளுக்கு நவையே தியம் செய்யப்படவேண்டும்."13

கி.பி. 1869 இல், பம்பாய் வணைவப் பிரிவு மதக் குழுக்கள் கரோ சண்டாஸ் மூலஜிக்கு எதிராகத் தொடுத்த வழக்கில் தமது இனப் பெண்களின் முதல் உறவு உரிமையைக் கோரினர். இது மகாராஜா அவமதிப்பு வழக்கு எனப் புகழ் பெற்றது. இது முன்னைய பலதார மணத்தை ஆண்கள் தமது சொந்த நலனுக்குப் பயன்படுத்தியதைக் காட்டுகின்றது. "அரசுக் குடும்பங்களிலும் பிரபு குடும்பங்களிலும் பெண்கள் பார்ப்பனர்கள் மீலம் கருவூறுவதைப் புண்ணியமாகக் கருதினர். பார்ப்பனர்களுக்கு உடல், மன, காம வுட்கைகளில் சுகமளிப்பது சொர்க்கத்தையென அடைவதற்கான வழியென பெண்கள் நம்பினர். பார்ப்பனர்கள் விருந்தினனாக வீட்டிற்கு வந்தால், அவன் முதியவனாக இருந்தபோதும், கன்னிகைகளான இளம் பெண்களை அவனுடைய படுக்கையறையை அனுப்ப குடும்பத் தலைவர்கள் ஆர்வம் காட்டினர். கன்னிப் பெண்கள் இல்லையென்றால், அந்த வீட்டிலுள்ள மிகவும் வயது குறைந்த பெண், பார்ப்பனனின் பணிவிடையைக் காக்க நியமிக்கப்பட்டாள். அந்தப் பெண்ணுக்குக் கணவன் இருந்தால், அவன் இந்தச் சமயம் அறையை வளையே படுப்பது வழக்கம். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இத்தகைய ஒரு சமுதாய முறை இருந்தது..."11 பார்ப்பனிய மதம் மற்றைய மதங்கள் மீதான வெற்றிகளின் மீது பக்தியின் பின்னால் ஆணாதிகம் அரங்கேறிய வடிவம்தான்.

கல்வி, சிலைவம் தொடங்கி காமம் ஈறாகப் பார்ப்பனியம் தனது தனிச் சலுகையை அடக்குமுறை, மிரட்டல், பக்தி என எல்லா வகையிலும் பெற்றுக் கொண்டது. இந்த விபச்சார ஒழுக்கம் பக்தியின் பின்னால், புண்ணியத்தின் பின்னால் நடந்தபோது, உலகம் பெண்ணை விபச்சாரத்தின் எல்லையில் கடவுள்கை காட்டியது. பிள்ளையைக் கொண்டு உணவு கொடுத்தது, மனவியைப் படுக்க வைத்து உணவு கொடுத்தது, என்று இந்து மத நாயன்மார் கதைகள் எல்லாம் கற்பனையானவையல்ல. எதார்த்தத்தில் பார்ப்பனியத்தின் சுகபோகத்தை, ஆணாதிக் கத்திமிரகை காட்டுகின்றது.

பார்ப்பனிய முறைப்படி சட்டபூர்வமான திருமணத்தில் பலதாரமண வடிவத்திலேயே பல மனைவிமாரகை கொண்டிருந்தனர். கி.பி. 1850 இல், வங்காள மாநிலம் ஹூக்ளி மாவட்டத்தில் "197 பார்ப்பனர்கள் 2288 பெண்களை மனைவியராக கிரியுந்தனர். 55 வயதான ஒருவருக்கு 107 மனைவியரும், 12 வயது சிறுவனுக்கு ஆறு மனைவியரும், 5 வயது குழந்தைக்கு இரண்டு மனைவியரும் இருந்தார்கள்."11 ஒருதார மணத்தைப் பெண்ணுக்கும் மட்டுமானதாகவும், சொத்துரிமை வடிவில் குழந்தைத் திருமணத்தையும் கொண்டு பார்ப்பனியம் பெண்களைத் தமது கொல்லைப் புறத்தில் வைத்தது.

இன்று திருமணத்தில் காணப்படும் ~கன்னிகாதானம்| அடிப்படையில் திருமணத்துக்கு முன் அப்பெண்ணின் மீதான புரோகித மற்றும் உயர் குடிகளின் உடல் உறவு உரிமையை, சமீகம் மறுத்தபோதும் பார்ப்பனியம் தனது நக்கி வாழும் பிழைப்பு ஒகோ என்று நடக்க, விட்டுக் கொடுத்து சமரசம் செய்து விளைவாதான் இன்று கன்னிகாதானமாக உள்ளது. இதில் பலவிதமான சடங்குகள் காணப்படுகின்றன. இதுபோல் கணவன் இறந்தால் பெண்ணைச் சிதையில் ஏற்றுவதைத் தீவிரமான எதிர்ப்பினால் பிப்பியாகக் கைவிட்ட போதும், புதிய வடிவங்கள் புகுந்தன. கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டில் சதியகைக் கடைப்பிடிக்காத பெண் விதவைகள் மொட்டை அடிக் கப்பட்டு தனித்து வாழ அடையத்து விடப்பட்டனர். 24 மணிநேரத்தில், அதாவது ஒரு நாளாக ஒரு நேர கழிவான உணவு உண்ணவும், அமாவாசை தோறும் இரவும் பகலும் ஒரு துளி நீர்க்கூட அருந்த முடியாத விரதம் இருக்கவும் இந்து ஒழுக்கம் அவர்களை நிரப்பந்தித்தது. இதிலிருந்து சிறுவயது குழந்தை விதவைகள் கூட விலக்கி வகை கப்படவில்லை. அதாவது ஒருதார மணத்தில் ஆண் இறந்தால் பெண் கொல்லப்பட வேண்டும் என்பதை இந்து தர்மம் கவனமாகப் போதித்துக் கொன்றது.

மனு பூமியின் எஜமானர்கள் என்ற கற்றின் படி உயர் சாதிப் பார்ப்பனர்கள் கீழ்சாதிப் பெண்களை அனுபவிக்கும் உரிமையை மலபார் பகுதியில் கொண்டிருந்தனர்.13 இதன் மலேமும் விளக்குகளில் "பிறக்கும் குழந்தை தந்தையின் குடும்பத்திலேயே சேராமல் என்ற மகத்திய முறையைப் பார்ப்பனச் சாதி பின்பற்றியது. தங்கள் சொந்தச் சாதித் திருமணத்தை எப்போதும் போல் சாதாரண சடங்கு சாஸ்திர விதிகளின் படி

நடத்தினார்கள். ஆனால் ஆண் பார்ப்பனர்கள் தாழ்ந்த சாதிப்பெண்களுடன் உறவு வதை துக்கொள்ளும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள்."13

இதை மலேமும் விளக்குகையில் "சட்டத்துக்குப் புறம்பான பாலுறவு கொண்ட இருதரப் பினராமே எந்தக் குடும்பத்திலும் உறுப்பினராக இருக்கமுடியாது. இந்த உறவில் பிறந்த குழந்தை தாயையே சாரும். சட்டப்பித்தன்தையின் சொத்திலிருந்து இந்தக் குழந்தை பங்கு கட்டேப்தற்கோ அல்லது பராமரிப்புத் தொகை கட்டேப்தற்கோ எந்தவகையிலும் அதற்கு உரிமையில்லை."13 மலேமும் விளக்குகையில் "தேவர்கள் என்றும் மண்ணின் கடவுள்கள் என்றும் (பார்ப்பனர்கள்) கஹுபவர்களும், ஆளும் வர்க்கமான சத்திரியர்களும் தங்கள்குக்கீழ்ப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த பெண்களுடன் முதல் முதலில் உறவு கொள்ளும் உரிமையைக் கொண்டிருந்தனர் என்பது தெரியவருகிறது. இது மத்தியகாலங்களில் ஐரோப்பாவில் இருந்த முறையையோகும்."13 இவகைகள் பெண்கள் மீதான ஆண்களின் உரிமையைச் சொத்துடமை சார்ந்து சமீக அந்தஸ்துக்கு உட்பட்ட எல்லைக்குள், ஓரூதார மணத்ததைத் திணித்த ஆணாதிகத்தின் எல்லைக்குள் அதன் பகோக்கில் உயர்பீடங்கள் பாதுகாதத்ததைக் காட்டுகின்றது.

பெண் மீதான பாலியல் நடத்தையைப் பொதுவிபச்சாரத்தில் முழுமையாகத் தீர்க்க முடியாத மலேமட்ட ஆணாதிகத்தின் தனிச் சொத்துருவாகக் சொத்துரிமைக் கண்ணோட்டத்தில் அனதத்துப்பெண்களையும் அனுபவிக்கும் உரிமையைச் சமீகத்துக்குப் புறம்பாகச் சில ஆண்கள் அனுபவிப்பதில் எல்லைப்படுத்துதின்.

இதில் தாழ்சாதிப் பெண்கள் மீதான சொத்துடமை மலே ஆதிக்கச் சாதி முதல் இரவு உரிமையைப் பயன்படுத்தியபோது அதன் எல்லைப்படுத்தல், விபச்சாரத்தின் எல்லைக்குள் இந்த உரிமை சீரழிந்தது. இன்று பல இந்தியக் கிராமங்களின் நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிக்கத்தில் உள்ள சாதித் திருமணத்தை உயர்சாதி ஆணின் அங்கீகாரத்துக்கு உட்பட்டே செய்யமுடிகின்றது. இதைப் பல சினிமாக்கள் கட்ட படமாக்குகின்றன. இந்த உயர்சாதி ஆணின் அங்கீகாரம் என்பது அப்பெண்ணின் முதல் அனுபவிக்கும் உரிமை மீது என்பது தெள்ளத் தெளிவானதுடன், இது இன்றும் சில பகுதிகளில் இலதையாகத் தொடர்வதையும் காணமுடிகின்றது.

பெண்ணின் உரிமை, சமீகத்தில் ஆண்களின் உரிமை எல்லாம் உயர்ந்த வாழ்க்கை வாழும் சொத்துடமை வர்க்கத்தின் எல்லைக்குட்பட்டே வாழமுடிந்தது, வாழமுடிகின்றது. குடும்பத் திருமணத்தில் சம்பந்தப்பட்ட ஆண் - பெண்ணின்

தேர்வுகளையும் விட, மனந்றாம் தரப்பின் பாலியல் உரிமையை, ஓரூதாரமணத்தின் ஆதிக்கப் பிரிவுகள் தமக்குச் சார்பாக ஒழுங்கு அமைத்த பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தின் தொடர்ச்சியே இன்றுள்ள ஆணாதிக் ஒழுகக்மமாகும்.

இணை மணத்தின் தோற்றம் பழைய திருமணமுறையில் இருந்து விடுபட்டுத் தன்னை ஓர்வருக்குப் பரஸ்பரம் ஒப்படைப்பதில் தொடங்கியது. இவ்வை திருமணத்துக்கு முன் வரமுறையற்ற புணர்ச்சியாக இருந்து பதிப்படியாக ஓர்வரதைத் தெரிவதில் தொடங்குகின்றது.

இதன் எச்சச் சொச்சங்கள் சடங்குகளாக ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை ஆலயத்தில் ஒப்படைப்பது, பின்னர் விரும்பிய ஓர்வரதைத் தேர்ந்து எடுத்து காதல் செய்தலதைத் தொடர்ந்து திருமணம் செய்வது, என்று கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆதாரப்படுத்தியுள்ளதுடன், அதன் எச்சச் சொச்சங்கள் இன்றும் உள்ளது. அத்துடன் தந்தை இருந்தும் - இல்லாமலும், தந்தையாரனைத் தெரியாமலும் உள்ள குழந்தைகளையுடைய தாயார்கள் நில்லை சமீகத் தாழ்வாகக் கருதப்படாத, பல இனக் குழுக்கள் சனெற நூற்றாண்டில் இருந்துள்ளது.

கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில், திருமணத்தில் பங்கு கொள்ளும் உறவினர்கள், நண்பர்கள் அப்பெண்ணை அனுபவித்த பின்பே, கணவன் இறுதியாக அனுபவிக்கின்றான். இன்று பல திருமணச் சடங்குகளில் இதன் எச்சச் சொச்சங்கள் வாழ்த்தும்முறை, அணைக்கும் முறை எனப் பல வடிவங்களில் எஞ்சிப் போயுள்ளது. இதில் புரோகிதர்கள், மன்னர்கள் முதல் உரிமை அல்லது தனிச்சலுகை அவர்கள்கு மட்டும் கிடக்கவும் பழைய எச்சங்களாகும்;. இந்த எச்சத்தின் பின்னால் ஆணாதிக் தனிச் சலுகை வக்கிரம் விகாரப்பட்டுள்ளது.

பழைய பொதுவாடமை பலவீனமடைந்து மக்கள் தொகை சிறிவு அதிகரிப்பு மற்றும் பழைய வகொளியான காட்டுத் தனமான உறவு மலேமும் மலேமும் தரக்குறைவாக மாற, இதனை ஓடக்கூதலாகப் பெண் உணரத் தொடங்கினாள். இதனால் தனது தனித்துவத்தையப் பணைவும், விடுதலையைப் பாதுகாக்கவும் ஓர் நபரதைத் தற்காலிகமாக அல்லது நிரந்தரமாகத் தெரிவு செய்வது பெண்ணுக்கு அவசியமாகியது. இது ஆணிடம் தோன்றியிருக்காது. ஏனெனின் இன்றுவரை கட்ட ஆண் அதைக் கைவிட்டதில்லை. மாறாக அதைப் பாதுகாப்பதில் எப்போதும் ஜனநாயகத்தையும் சூதந் திரத்தையும் விதிந்துரைக்கின்றான். சூதந் திரமும், ஜனநாயகமும் ஆணாதிக் கம் சாரந்தது@ ஆணுக்கு மட்டும் அதாவது சொத்துடைய வரக்கத்ததுக்கு மட்டும்

சுவேசையெய்கின்றது. இந்தச் சொத்தைப் பண்ண வதைத் திருப்பின் ஜனநாயகமும் சூதந் திரமும் விபச் சாரமாகின்றது. இந்த ஜனநாயக அமைப்பு ஆணின் பலதாரமணத்தின் ஒழுங்கில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பண்ணின் இணைமணத் தரிவதைத் தான், ஆண் பின்னால் கண்டிப்பான ஓரூதாரமணத் தைப் பண்ணுக்குப் புகுத்த முடிந்தது. இந்தப் புகுத்த முடிந்தது என்பது, ஆணின் தனிச் சொத்துரிமையின் ஆதிக் கத்தால் மட்டுமே சாத்தியமானது. அதாவது ஆண் இணை மணத்தில் இருந்து விலகி காதலிப்பதையும் அன்பு செய்வதையும் கைவிட்டு, பண்ணிடம் மட்டும் அதைக் கோரியபடி பண்ணைப் பாலியல் பண்டமாகியதன் மூலம், ஓரூதாரமணம் பண்ணுக்கு மட்டும் நிபந்தனையானது.

காட்டுமிராண்டி நிலைக்குக் குழைமணமும், அநாகரிக நிலைக்கு இணைக்குடும்பமும், நாகரிக நிலைக்கு ஓரூதார மணமும் பொதுவான வடிவங்களாக இருந்தன.

இதன் பின்னால் பலதாரமணம் செல்வத்தின் அசாதாரணமான நிலைகளில் நீடித்தது, நீடிக்கின்றது. இது இன்று தசேம் கடந்த ஏகாதிபத்தியச் சூறையாடல் ஊடாகப் பலதார மணம் விபச் சார நிலைக்குப் பண்பாட்டு ரீதியாகச் சமீகம் சீரழிந்து தரமிறங்கியுள்ளது. இதில் பண்ணும் சேர்ந்து இயங்குவது தீவிரமடைகின்றது. இதன் ஆதாரமாக இருப்பது மனிதச் சிந்தனையைப் பொருட்களின் மீதான நுகர்வு வடிவமாக மட்டும் பொருளடைப் பார்ப்பதன் ஊடாக மனிதன் உணர்வற்ற பொருளாக மாறுகின்றான். முதலாளித்துவம் மனித உழைப்பை இயந்திரத்தின் உற்பாக்கியதுபோல் பாலியல் மற்றும் புணர்ச்சி நுகர்வின் உற்பாக்கிவிட்டது. பணக்காரர்கள் பணம் கொடுத்து அந்தப் புரங்களை நிரப்பியது மட்டுமின்றி, அரசு மானிக்கைகள் - புரோகிதர்கள் என சமீகத்தின் செல்வத்தையும், அதிகாரத்தையும் கொண்ட இடங்களில், ஆண்கள் பல பண்களாகக் கொண்ட பலதார மணத்தை ஏற்படுத்தியபோது, அது அடிமை முறையைக் கோரிய வடிவத்தில் நீடித்தது. இதனைச் சலுகையின் பின் தக்கவதைப்பதில் பாதுகாக்க முடிந்தது. இதற்கெதிரான பண்களின் போராட்டம் தீர்க்கமாக இருந்தது. ஈ. ஓரூதாரமணம்

பண்ணி மீதான ஆதிக் கத்தை ஆணாதிக் கம் உருவான வழிகளில் காணமுடியும். முதல் ஆணாதிக் கம் சமீகங்களில் ஒன்றான பார்ப்பனியத்தின் ரிக் வதேத்தில், "அஸ் விகளும் சூரியனும் பிரகாசமான இந்த அதிகாலகை கன்னியை விரும்புகின்றன. சூரியன் அவளதைத் தன்னுடைய பொற் கிரணங்களால் தழுவ முயலும் பொழுது அவள் மறந்தது

விடுகிறான்."122 இந்த உவமை மஹிமம் பார்ப்பனியம் பண்ணைச் சமுதாயத்தில் இருந்து மறைத்து அடக்கியதைக் காட்டுகின்றது. ஆணின் செல்வம், பலம், ஆண்மை போன்றவற்றைப் பண்ணின் மீது கையாண்டு அடக்கியதன் மஹிமம், ஒருதாரமணம் உருவாகி இறுகியதைக் காட்டுகின்றது.

இங்கு தந்தை உரிமை என்பது தனது சொத்து வாரிசு ஊடாக நிறுவப்பட்டது. தந்தையின் இறுக்கமான வடிவத்தால் இணைமணத்தில் இருந்து இது வேறுபடத் தொடங்கியது. இங்கு திருமணத்தில் இருந்து விலகவும், விலக்கி வகைகவும் ஆணுக்கு மட்டும் உரிமை இருந்தது. இது இணைக்குடும்பத்தில் பரஸ்பரம் இருந்த உரிமையை மறுத்ததாகும். இணைக்குடும்பத்தில் இருந்து சொத்துக்கள் பிரிகின்றபோது, அவரவரின் சொத்துக்கு இருந்த உரிமை மாறுகின்றபோது, ஒருதாரமணம் நிபந்தனையாகின்றது. சொத்தின் உரிமை ஆண்வழி சமீகத்தில் பண்ணுக்கு மறுக்கப்பட்ட நிலையில் ஒருதாரமணம் அதைப் பாதுகாத்தது.

முன்பு பணச் சோரம் போதல் என்பது அவசியமற்றதாக இருந்தது. ஆனால் ஒருதாரமணத்தில் பண்ணுக்கு மறுக்கப்பட்ட உரிமை, பண்ணின் சோரம் போதலுக்கு நிபந்தனையாகியது. இதனால் ஒழுக்கக் கோவைகள் அதைத் தடுக்கக் கட்டியமைக்கப்பட்டன. பண்ணை வீட்டில் ஒதுக்குப்புறத்தில் பட்டி வரைபதற்கும், அதை நியாயப்படுத்து விளக்கம் கொடுக்க வேண்டிதாயிற்று.

பாதிக்கப்பட்ட பண்கள் மலே போடப்பட்ட ஒழுக்க வலிகளும், காவல் வழிமுறைகளும் பாலியல் ஒழுக்க மீறல்களை உருவாக்கியது. பண்களுடன் பழக முயிந்த சிறுவர்களுடன் பண பாலியலில் ஈடுபடுவது, ஓரினச் சேர்க்கையில் ஈடுபடுவது என இயற்கையான பாலியல் கட்டமைவை மீறுவதை, இவ்வொழுக்கம் நிபந்தனையாக்கியது.

முன்பு இருந்த காதல் திருமணம் ஒழிந்து, அதனிடத்தில் பணம், இனம், நிறம், அந்தஸ்து, சாதி.... எனப் பலவும் புகுந்து கொண்டன. இந்த வகையில் இரண்டு தனிமனிதருக்கு இடையில் சமீகத் தலையீடு என்பது, இணைமணத்தில் பிரிவுகளின் போது (விவாகரத்தின் போது) சமாதானப்படுத்த முனந்த பெரியோர்களின் நடத்தைகள், அதிகாரங்கள், பண்பாடாக, ஒழுக்க நெறியாக, சமீகம் பிடிப்படியாக விவாகரத்துரிமையைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தது. இது பின்னால் ஆண் - பண் தமக்கிடையிலான தரேவசைச் செய்வதற்குக் கட்ட முடியாத நிலைக்கு மலே தடையோட்டது. அந்தளவுக்கு இணைமணத் திருமணத்தில் ஏற்பட்ட

பிளவுகளை ஒன்றிணைக்க முற்பட்ட சமீகம், அதை முழுமையில் தான் தீர்மானம் செய்யும் நிலைக்குச் செல்ல, ஆண்பண்ணின் தனிப்பட்ட உரிமையை மறுக்க, அதைச் சமீகம் முடிவு செய்யும் நிலைக்கு மாறியது. சமீகம் தனிச் சொத்துரிமை வடிவத்தில் இருந்து இதை அணுகும் போது, சொத்துரிமைக்குக் கீழ் பண்ணைத் தரம் தாழ்த்தி மனித உணர்வுகளைப் பண்டமாக்கியது.

இதன் தொடர்ச்சியில் திருமணத்தைக் கட்டாயமாக்கியதுடன் ஆணின் கடமையையும், பண்ணின் கடமையையும் நிபந்தனையாக்கியது. கருவூற்ற குழந்தைக்குக் கணவனே சட்டப்படியான தந்தை என்பதை, சட்டம் போட்டு தனிச் சொத்துரிமை பாதுகாக்கப்பட்டது. இதன் மீலம் பண்ணின் குழந்தை என்பது தனிச் சொத்துரிமை இன்மையால் மறுதலிக்கப்பட்டது. இது ஒருதார மணம் தொடங்கி வளர்ச்சிபெற்ற 3000 வருடங்களில் பலகட்ட அமைப்புகளாக இருந்தது. இன்று மறைகில் இவ்வைசில எதிர் நிலையில் தகர்ந்துள்ளது. அது ஒருதாரமணத்தில் பண்ணின் சோரம் போதலின் விளைவுகளால், சட்டம் உண்மையைத் தந்தைகளை உரிமையை அதன் போக்கில் கண்டிப்பிக்கவும், உரிமையைக் கோரவும் அனுமதித்துள்ளது.

விவாகரத்துகளின் போது நவீனச் சமீகத்தில் பண்ண்பெற்ற குழந்தை தான் உரிமையை, நுகர்வுக்கு அடிமையாகி பிப்படியாகப் பண்ணைவிடவது அதிகரித்து வருகின்றது. வரலாற்றில் பண்ணின் பல உரிமைகளைச் சமரசத்துக்கு வளியிலும், கட்டாயப்படுத்தியும் பண்ணிடம் இருந்து ஆண்பறித்த வரலாற்றில் இருந்து, மாறுபட்ட வகையில் குழந்தை தான் உரிமையைப் பண்ணைவிட்கின்றான்; தனிச் சொத்துரிமை பின்நவீனத்துவச் (ஏகாதிபத்தியச்) சமீகத்தில் ஜனநாயகத்தை, உரிமை இழப்பு தான் அங்கீகாரமாகவும் வளர்ச்சிபெற்ற நிலையில், இது தசேம் கடந்த சிறையாடலைப் பொருள் உற்பத்தியில் செய்வது போல், அதில் தசேங்கள் உரிமையைச் சோரத்துக்கு உள்ளாக்கும் வடிவத்தில், பண்ணை குழந்தை தான் உரிமையை ஆணிடம் விட்டு வளியேற்றுவதைத் தீவிரமாக்குகின்றது.

ஒருதார மணமுறைதான் நவீனக்காலக் காதலுக்கு அடிப்படையாகும். காதல் என்பது புணர்ச்சியின் வடிகையில் எழுந்த இயல்பான உணர்வாக ஆண்பண்ணைக்கு இடையில் இருந்தது. இது இணைமணத்தில் தொடங்கி, வீரக்காதலாகி, பின்னால் பெற்றோர்தீர்மானம் குடும்பத்துக்குள்ளான காதலாகி, கல்வி, சொத்து, அழகு, வர்க்கம், சாதி... என்ற வடிவத்தில் காதல் நவீனத்துவம் பெற்றது. இந்தக் காதல் கட்ட நுகர்வுக்குள் இயந்திரத்தன்மை பெற்று, திரிபடைந்து அதன் அர்த்தத்தில் இருந்து இழந்துவிட்டது. நவீனக்காலக் காதலில் திருமண வடிகைக்கு முந்திய நிலையில், ஆண்பண்ணை காதலிப்பது என்பதும், புணர்ச்சியின் பின்னால் பண்ணைமட்டும் காதலிப்பது என்பதும் ஒரு போக்காக இருந்தது. இங்கு ஆண்காதலிப்பது என்பது ஆணின் பாலியல் தவேகைகளில் இருந்து எழுந்தது என்பது விதிவிலக்கின்றி எல்லா

சமஸ்கிருதம் கணபட்டத்து, கணபட்டுகின்றது.

பெண் தனிச் சொத்துரிமையை ஆண்டிட்டு இருந்து போராடிப் பெறுகின்றபோது, (இங்கு சொத்துரிமையைப் பெற்றது என்பது கலியைப் பெற்றதனைக் குறிக்கின்றது. மற்றும் அராஜகவாதக் கோட்பாட்டில் சொத்து கிடைத்ததாக நம்பும் கற்பனையான சிந்தனைகள்.) பெண்ணின் சொத்துரிமையைத் தனித்துவமே அவளின் சூதந்திரத்தின் வடிவமாகியது. இதனால் இந்தச் சூதந்திரம்; என்பது ஆண்களான புணர்ச்சியின் தடையை இலகுவாக்கியது. இதனால் ஆண் காதலிப்பது அவசியமற்றதாகியது. இந்தப் போக்கில் ஆணாதிக் கமயமாகும் தனிச் சொத்துரிமையை; பெண், காதலின் வடிவத்தைக் கைவிட்டுவிடுகின்றாள். காதலிப்பது பெண்ணின் உரிமையாக இருந்த போதும் இது ஆணின் புணர்ச்சியின் எல்லையில்லா, பலதாரத் தொடர் நுகர்வு புணர்ச்சி வடிகைக்குக் கம்பளம் விரித்து வரவற்றது. இதுவே எப்போதும் ஆணாதிக் க ஆணின் கோரிக்கையாக, நடமுறையாக இருந்துள்ளது. காதலின் அர்த்தம் பின்னவீனத்துவத்தில் (ஏகாதிபத்தியச் சமஸ்கிருதத்தில்) மலேமும் இழக்கின்ற போது மிஞ்சுவது விபச்சாரம் மட்டுமே. பெண்ணின் உரிமை ஆணாதிக் கத்தில் வதும்பிப் போகும் போது, ஆணின் தவேயைப் பார்த்துச் செய்வதையும், பெண் விபச்சாரம் செய்வதையும் எதார்த்தமாகக் கூகின்றது.